

1864. Med Hensyn til et enkelt Punkt, der synes at være det, den ærede Ordfører nærmest har havt for Øie, skal jeg bemærke, at dette Punkt nu er opklaret. Der foreligger en Dom, og efter denne Dom maa det dog være aabenbart, at ikke et enkelt Skib var istand til at forsvare den Deel af Landet, som dengang faldt i Tjendevold. Man gjør sig i Almindelighed ikke noget klart Begreb om, hvad man er istand til at udrette med en Flaade. I enkelte Tilfælde kan der udrettes langt Mere, end man er tilbøielig til at troe, i andre Tilfælde mindre, men i ethvert Tilfælde, hvorledes man end vil stille sig, foreligger der med Hensyn til dette enkelte Tilfælde, som jeg har fremhævet, i dette Dieblit saa usigtige Oplysninger, at man ikke kan være i nogensohelst Tvivl om, at det enkelte Skib ikke var istand til at redde den paagældende Landsdeel.

Winther: Den ærede Ordfører var saa venlig at antage, at jeg havde glemt mit eget Forslag, som jeg et Dieblit iforveien havde nævnt, men det kommer af, at han har overhørt, at jeg ved Begyndelsen af mit Foredrag igaar sagde, at det Mindretal, hvortil jeg hører, havde stillet 2 Rækker af Endringsforslag, af hvilke den ene gik ud paa at indrette sig efter Tid og Omstændigheder. Det var da nok muligt, at dette skulde skee ved kongelig Anordning og ved Finantsloven, men det er en Selsfølge, at jeg ikke derunder har indbefattet, hvad der ordnes ved Udskrivningslove. Naar man ikke er blottet for sund Mennekeforstand, skulde jeg dog troe, at man kunde skjelne mellem Sligt; men den ærede Ordfører har her væltet sig ind paa mig med en personlig Bemærkning, som han efter den hele Maade, jeg optraadte paa, overordentlig godt kunde have sparet sig, idet det, som jeg bemærkede, ikke var mig magtpaaliggende at udvise mig videre om Sagen. Jeg yttrede tværtimod, at jeg paa Grund af Situationen ikke vilde gjøre mig videre Uleilighed dermed, og at jeg vilde spare Thinget for en vidtløftig Discussion, idet jeg antog, at Hovedslaget havde staaet under Hærens Behandling. Den ærede Ordfører vil, naar han læser Rigsdagstidenden, som vistnok meget snart vil ligge

for, see, at det var aldeles ubegrundet, at han fremkom med den omtalte Bemærkning. Det er en Selsfølge, at jeg ved ved at nævne kongelig Anordning og Finantsloven fortrinlig sigtede til §§ 2—14. — Naar den ærede Ordfører idag har meent, at der overhovedet i Organisationsloven selv bør fastsettes det Antal Kægsrullemandskab, som skal udskrives, fordi der, som han sagde, skulde være en Plan i saa Henseende, der ikke for et Aar kan forandres, er det efter min Mening at lægge for stor Vægt paa Opretholdelsen af et saadant System; thi jeg kan dog ikke antage, enten at den nuværende Rigsdag skulde være mere klog paa de Sager, den har med at bestille, end enhver kommende Rigsdag, eller at de kommende Rigsdage skulde have mindre Sands for de vedkommende Forhold eller for, hvad der efter Omstændighederne er tjenligt til Landets Gavn. Jeg kan ikke tillægge den nuværende Rigsdag en saadan Forudsættelse for en længere Marække, at det ikke skulde være til at formode, at en kommende Rigsdag bedre vilde være istand til at besørge, hvad der er at gjøre med Hensyn til disse Forhold, end den nuværende, men efter hvad der foreligger i Hærsplanen, er det alt ganske klart for mig, at det, hvorpaa det kommer an, er at berøve de kommende Rigsdage deres Indflydelse paa Hærens og Flaadens Ordning igjennem Finantsloven; dette er saa klart, at det ikke uden meget store Kunster kan holdes skjult. Man har vel sagt, at, ba Folkethinget selv hjælper til med at vedtage Hær- og Flaadepleanen, kan man ikke paastaae, at de skulde ville indskrænke Folkethingets Indflydelse igjennem Finantsloven paa disse Sager, og det er ganske vist, at, hvis Folkethinget ikke havde en fortrinlig Indflydelse paa Finantsloven, men kun havde den samme Indflydelse paa den som med Hensyn til alle andre Love, vilde denne Bemærkning være rigtig. Vi vide dog imidlertid Alle, at Folkethinget ifølge Grundloven har overveiende Indflydelse paa Finantsloven og igjennem den paa de Gjensstande, der i den kunne berøres, og det er allerede saa klart, at det Vigtige for Dieblittet er at faae Folkethinget indskrænket med Hensyn til dets nuværende Indflydelse paa Hæren og Flaaden, thi man kan dog ikke troe, at ikke en-